

Målnummer:	UM1869-07	Avdelning:	5
Avgörandedatum:	2007-10-16		
Rubrik:	Ett förfarande om övertagande/återtagande enligt Dublinförordningen måste inledas senast tolv månader sedan den illegala inresan från tredje land ägde rum för att den medlemsstat till vilken den illegala gränspassagen ägde rum skall förbli ansvarig för prövningen av en asylansökan.		
Lagrum:	<ul style="list-style-type: none"> • Artikel 10.1 och artikel 16.3 Rådets förordning (EG) nr 343/2003 • 1 § lagen (2006:502) med vissa bestämmelser om förhandsavgörande från EG-domstolen		
Rättsfall:	MIG 2007:26		

REFERAT

A reste in i Sverige den 12 januari 2006 och ansökte om asyl samma dag. I samband med Migrationsverkets utredning framkom att han den 11 oktober 2005 rest in illegalt i Grekland. Migrationsverket inledde ett förfarande enligt Rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat (Dublinförordningen) om övertagande med Grekland. Den 14 mars 2006 beslutade Migrationsverket att avslå A:s ansökan om uppehålls- och arbetstillstånd, att avvisa honom samt att överföra honom till Grekland. Polisen beslutade den 11 april 2006 att ta A i förvar och beslutet verkställdes den 17 april 2007.

Den 20 april 2007 beslutade Länsrätten i Stockholms län, migrationsdomstolen, att ställa in verkställigheten av överföringsbeslutet och den 27 april 2007 tog domstolen A ur förvar.

Migrationsdomstolen (ordförande Alm), yttrade i beslut den 29 maj 2007: Enligt huvudregeln i Dublinförordningen skall en asylansökan prövas av en medlemsstat, vilken skall bestämmas utifrån kriterierna i förordningen (artikel 3.1 och 5-14). A har hos Migrationsverket ansökt om asyl. Migrationsverket har dock inte gjort någon materiell prövning av asylansökan. Bestämmelserna i Dublinförordningen innebär också att medlemsstaterna inte är skyldiga att pröva själva asylfrågan om den asylsökande i stället överförs till en annan medlemsstat. Med den prövningen som Migrationsverket gjorde borde asylansökan därför rätteligen inte ha avslagits utan i stället avvisats (jfr MIG 2006:4).

För att pröva om A skall överföras till Grekland måste migrationsdomstolen inledningsvis ta ställning till vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva hans asylansökan. Domstolen konstaterar att Migrationsverkets beslut inte tydligt anger vilken bestämmelse i kapitel III i Dublinförordningen (artikel 5-14) som ligger till grund för slutsatsen att Grekland är ansvarig stat. Den efterföljande skriftväxlingen har inte heller gett ett klart svar på den frågan. Av utredningen, särskilt Greklands svar på Sveriges anmodan om överföring, framgår det dock tydligt att det är bestämmelsen i artikel 10.1 som anses ligga till grund för ett sådant ansvar. Den bestämmelsen innebär att om en asylsökande utan tillstånd har passerat gränsen till en medlemsstat, är den staten ansvarig för att pröva asylansökan. I bestämmelsen anges det dock att

medlemsstatens ansvar skall upphöra tolv månader efter det att den otillåtna gränspassagen ägde rum. Av utredningen framgår att A reste in illegalt i Grekland den 11 oktober 2005, dvs. för mer än tolv månader sedan. Mot den bakgrunden konstaterar migrationsdomstolen att Grekland inte längre kan anses vara ansvarig stat enligt artikel 10.1 Dublinförordningen. Enligt domstolens bedömning saknar det därmed betydelse om svenska och grekiska myndigheter har handlagt frågorna om överföring enligt de föreskrifter som anges i artikel 19 och med iakttagande av relevanta tidsfrister. Detsamma gäller för frågan om A har vistats utanför EU. Domstolen bedömer således att den grundläggande förutsättningen för Greklands ansvar enligt Dublinförordningen inte längre är uppfyllt. Domstolen konstaterar att Sverige därmed är ansvarig stat för att pröva A:s asylansökan enligt artikel 3 och 13 Dublinförordningen. - Migrationsdomstolen undanröjer Migrationsverkets beslut och visar målet åter till Migrationsverket för ny handläggning.

Migrationsverket överklagade domen och yrkade att Migrationsöverdomstolen skulle fastställa Migrationsverkets beslut, med den ändringen att A:s ansökan om uppehålls- och arbetstillstånd skulle avvisas. Migrationsverket anförde i huvudsak följande. Enligt artikel 5.1 i Dublinförordningen skall kriterierna för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret tillämpas i den ordning som anges i kapitlet. Av artikel 5.2 i Dublinförordningen framgår att vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en tredjelandsmedborgares asylansökan skall avgöras utifrån de kriterier som gällde vid den tidpunkt då den asylsökande först lämnade in sin ansökan i en medlemsstat. Av artikel 10.1 i Dublinförordningen framgår att en medlemsstat vars gräns den asylsökande passerat illegalt skall ansvara för prövningen av dennes asylansökan. Det framgår också av artikeln att detta ansvar skall upphöra tolv månader efter det att den otillåtna gränspassagen ägde rum. Den tidsfrist som framhåller att ansvaret för att pröva en asylsökandes ansökan om asyl skall upphöra tolv månader efter det att den tillåtna gränspassagen ägde rum syftar inte på när en eventuell överföring efter accept skall ske. I stället syftar denna tidsfrist på inom vilken tidsfrist ett förfarande om övertagande kan inledas som grundar sig på artikel 10.1 i Dublinförordningen.

Det är viktigt att skilja på de tidsfrister som stipulerar när ett förfarande om övertagande i enlighet med Dublinförordningen kan inledas och de tidsfrister som stipulerar vilka regler som gäller vid en överföring efter acceptering av en annan medlemsstat. När det gäller vid vilken tidpunkt ett förfarande om övertagande skall göras framgår av artikel 17.1 i Dublinförordningen att detta skall göras inom tre månader från den dag då den sökande ansöker om asyl. Om den stat dit en framställan om övertagande riktats accepterar att överta prövningen av den sökandes asylansökan träder ett antal nya tidsfrister in i enlighet med artikel 19.3 och 19.4 i Dublinförordningen. Överföringen till den ansvariga medlemsstaten skall enligt artikel 19.3 ske senast inom sex månader efter det att framställan om övertagande godtogs. Denna tidsfrist får i enlighet med artikel 19.4 förlängas till högst ett år om den asylsökande varit frihetsberövad eller till högst arton månader om den asylsökande håller sig undan.

A ansökte om asyl i Sverige inom ett år från det att han illegalt reste in i Grekland. Migrationsverket riktade en framställan om övertagande till Grekland i enlighet med artikel 10.1 i Dublinförordningen inom tre månader från det att A ansökte om asyl i Sverige. Behöriga grekiska myndigheter har efter en egen prövning inom två månader från den svenska framställan meddelat Migrationsverket att de i enlighet med artikel 10.1 i Dublinförordningen accepterat att överta prövningen av A:s asylansökan. Överföring skulle ske inom sex månader från datum för accept. A avvek emellertid inom sex månader efter det att Grekland meddelat att de accepterat att överta prövningen av hans asylansökan. Därmed förlängdes tidsfristen för överföring till den 16 augusti 2007 i enlighet med artikel 19.4 i Dublinförordningen. En överföring av A till Grekland kan och skall fortfarande ske. Sista dag för överföring till

Grekland för A är den 16 augusti 2007. Därmed är Grekland ansvarigt land för att pröva hans asylansökan och i enlighet med reglerna i Dublinförordningen kan han fortfarande överföras till Grekland.

A bestred överklagandet och yrkade att Migrationsöverdomstolen skulle inhämta förhandsbesked från EG-domstolen. Han anförde i huvudsak följande. Grekland accepterade Sveriges anmodan om överföring den 16 februari 2006. Enligt Dublinförordningens artikel 19.3 skall överföringen ske så snart det är praktiskt möjligt och senast inom sex månader från accepten. I annat fall ligger ansvaret enligt artikel 19.4 i Dublinförordningen kvar hos den medlemsstat där ansökan gavs in. För att fristen skall få förlängas till maximala 18 månader, dvs. till den 16 augusti 2007, krävs enligt artikel 19.4 i Dublinförordningen att den asylsökande håller sig undan. Han har inte hållit sig undan. Efter det att Migrationsverket avslagit hans ansökan om uppehålls- och arbetstillstånd den 14 mars 2006 återvände han frivilligt till Iran, men eftersom han där riskerade att utvisas till hemlandet tog han sig tillbaka till Sverige och ansökte på nytt om asyl i november 2006. Efter Migrationsverkets beslut att inte pröva hans ansökan överlämnade han sig frivilligt till polisen. Han befinner sig på för Migrationsverket känd adress och har samarbetat med myndigheten under rättsprocessen. Ytterligare förlängning av fristen är ogiltig eftersom den enligt artikel 19.4 i Dublinförordningen får förlängas till högst 18 månader efter den anmodade statens accept och om den asylsökande håller sig undan. Med anledning av behovet av tolkning av artikel 19.4 i Dublinförordningen och tolkningens betydelse i aktuellt mål bör ett förhandsavgörande inhämtas från EG-domstolen.

Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen (2007-10-16, Wahlqvist, Bjernelius Lundahl, referent, och Brege Gefvert), yttrade:

Förhandsavgörande

Enligt 1 § lag med vissa bestämmelser om förhandsavgörande från EG-domstolen (2006:502) skall, om en part i ett mål eller ärende vid en domstol eller myndighet, som omfattas av skyldigheten att inhämta förhandsavgörande från EG-domstolen, har yrkat att ett förhandsavgörande skall inhämtas eller på annat sätt väckt frågan om en sådan åtgärd, domstolen eller myndigheten, i de fall den beslutar att inte inhämta ett förhandsavgörande, i sitt beslut ange skälen till detta. Tillämpningen av i målet aktuella artiklar i Dublinförordningen medför inte sådana tolkningssvårigheter att skyldighet att inhämta förhandsavgörande från EG-domstolen föreligger.

Övertagande/återtagande

Migrationsöverdomstolen finner inledningsvis att det inte är styrkt att A sedan inresan i Grekland lämnat medlemsstaternas territorium under minst tre månader (jfr artikel 16.3 i Dublinförordningen).

Av artikel 10.1 i Dublinförordningen framgår att om det har fastställts, på grundval av sådana bevis eller indicier som tas upp i de två förteckningar som nämns i artikel 18.3, även sådana uppgifter som avses i kapitel III i förordning (EG) nr 2725/2000, att en asylsökande utan tillstånd har passerat gränsen till en medlemsstat landvägen, sjövägen eller luftvägen från ett tredje land, skall den medlemsstat där inresan ägt rum ansvara för prövningen av asylansökan. Detta ansvar skall upphöra tolv månader efter det att den otillåtna gränspassagen ägde rum.

Artikel 10.1 skall enligt Migrationsöverdomstolens mening förstås på det viset att den anger när ett förfarande om övertagande/återtagande senast måste inledas för att den stat till vilken inresan från tredje land ägt rum skall förbli ansvarig för prövningen av en asylansökan. Ett förfarande om övertagande/återtagande måste alltså inledas senast tolv månader sedan den

illegala gränspassagen enligt ovan ägde rum för att denna stats ansvar inte skall upphöra.

A påträffades i Grekland den 11 oktober 2005 och reste in i Sverige den 12 januari 2006. Dublinförfarandet inleddes den 7 februari 2006. Förfarandet har således inletts inom den frist som stipuleras i artikel 10.1 i Dublinförordningen. Mot bakgrund härav och då även samtliga övriga i målet tillämpliga tidsfrister enligt Dublinförordningen har iakttagits finner Migrationsöverdomstolen att ansvaret för att pröva A:s skyddsbehov åvilar Grekland. Det av migrationsdomstolen den 20 april 2007 meddelade inhibitionsbeslutet får anses utgöra ett beslut i fråga om omprövning med suspensiv verkan och överföringen av A till Grekland skall därför ske senast sex månader från detta beslut (jfr MIG 2007:26). De i Dublinförordningen angivna förutsättningarna för att överföra A till Grekland är således uppfyllda och Grekland har accepterat att överta honom. A är i Grekland skyddad mot förföljelse och mot att sändas till hemlandet eller ett annat land där motsvarande skydd inte finns. Någon anledning att underlåta tillämpning av Dublinförordningen saknas.

Migrationsöverdomstolens domslut. Migrationsöverdomstolen avslår yrkandet om förhandsavgörande. Migrationsöverdomstolen bifaller överklagandet och fastställer, med ändring av migrationsdomstolens beslut, Migrationsverkets beslut den 14 mars 2006, med den ändringen att A:s ansökan om uppehålls- och arbetstillstånd skall avvisas.

Sökord: Dublinförordningen; Förhandsavgörande; Tidsfrister

Litteratur:
